

ISSN 2738-1323

СТУДЕНТСКИ ПАРЛАМЕНТ

ВШССОВ у Кикинди

БРОЈ 5

СТУДЕНТСКА БАЈКА

ИЗДАЊЕ СЕПТЕМБАР 2022.

„Студентска бајка”

Лист студената Високе школе струковних студија
за образовање васпитача у Кикинди
Број 5

Оснивач и издавач

ВШССОВ у Кикинди

Студентски парламент ВШССОВ у Кикинди Светосавска 57, Кикинда

Директор и главни уредник

др Ангела Месарош Живков

Уредништво

Светлана Крнета, председник Студентског парламента

Тања Бркљач, мастер

др Србислава Павлов

Лектор

Тања Бркљач, мастер

Редакција

Ана Вукобрат, мастер

др Миланка Маљковић

Студентска редакција

Никола Халаи

Светлана Крнета

Андреа Ранђеловић

Огњен Лукић

Наташа Барна Зорић

Татијана Барна

Кристина Божин

Марија Радовановић

Дизајн корица

Стефан Радин

Аутор илустрације на насловној страни Милена Шкрбић

Прелом

Стефан Радин

**СТАВОВИ ИЗНЕТИ У ТЕКСТОВИМА ПРЕДСТАВЉАЈУ
ИСКЉУЧИВО ЛИЧНЕ СТАВОВЕ АУТОРА
И НЕ ОДРАЖАВАЈУ НЕОПХОДНЕ СТАВОВЕ РЕДАКЦИЈЕ.**

ИНТЕРВЈУ СА...

Николом Халаијем, студентом генерације уписане школске 2018/19 године.

Разговор водила: Теодора Ердељан

Добар дан, Никола, да ли можете за почетак да нам се укратко представите?

Добар дан. Ја сам Никола Халаи, имам 23 године и долазим из Кикинде. Тренутно сам на првој години мастер струковних студија и студент сам генерације уписане школске 2018/19. године. Поред студирања се већ 3 године бавим глумом и у слободно време се бавим цртањем и сликањем.

Шта Вас је навело да се одазовете васпитачком позиву, које су Ваше амбиције?

Васпитачки позив ми првенствено није био у плану, моје амбиције су биле усмерене ка другим занимањима. Виша сила и неуспех на првом факултету су ме усмерили ка васпитачком позиву, који се на крају испоставио као прави позив.

Осврнућемо се на чињеницу да сте студент генерације. Како се осећате поводом тога што сте проглашени за студента генерације, колико Вам то значи?

Осећај је неописив и магичан, велика је част носити звање студента генерације. Неописиво ми значи, с обзиром на то да је то круна мог студирања и потврда да вредим, подједнако у својим и туђим очима. Ово звање је мој Оскар.

Колико је требало труда и напора да постигнете такав успех?

Велики труд је уложен, али не могу да кажем да ми је било напорно. Целокупно студирање је текло природно и спонтано, без проблема сам усвајао знања и практично примењивао научено. Трудио сам се да у свему што радим дам свој максимум, да будем доследан, да уважим сваку конструктивну критику и да свему дам свој лични печат.

На сваком путу има успона и падова, како сте се Ви суочавали са њима, како сте проналазили права решења?

Сматрам да су одлучност, труд и вера у себе кључ успеха. Не волим приче како је за успех потребна само жеља, иза сваког великог успеха стоји велики труд. Водим се ставом да нас сви успони и падови чине мудријим, снажнијим и бољим, и због тога нисам допуштао да ме падови обесхрабре и да ме успони уобразе.

Као будући васпитач, шта сматрате важним за сам процес васпитања, шта бисте издвојили?

С обзиром на то да је васпитање сложен и дуготрајан процес, сматрам да се велики број ствари може издвојити. Важно је поштовати и подстицати дететову индивидуалност у адекватној и подстицајној средини, обезбедити адекватне примере и радно-игровна

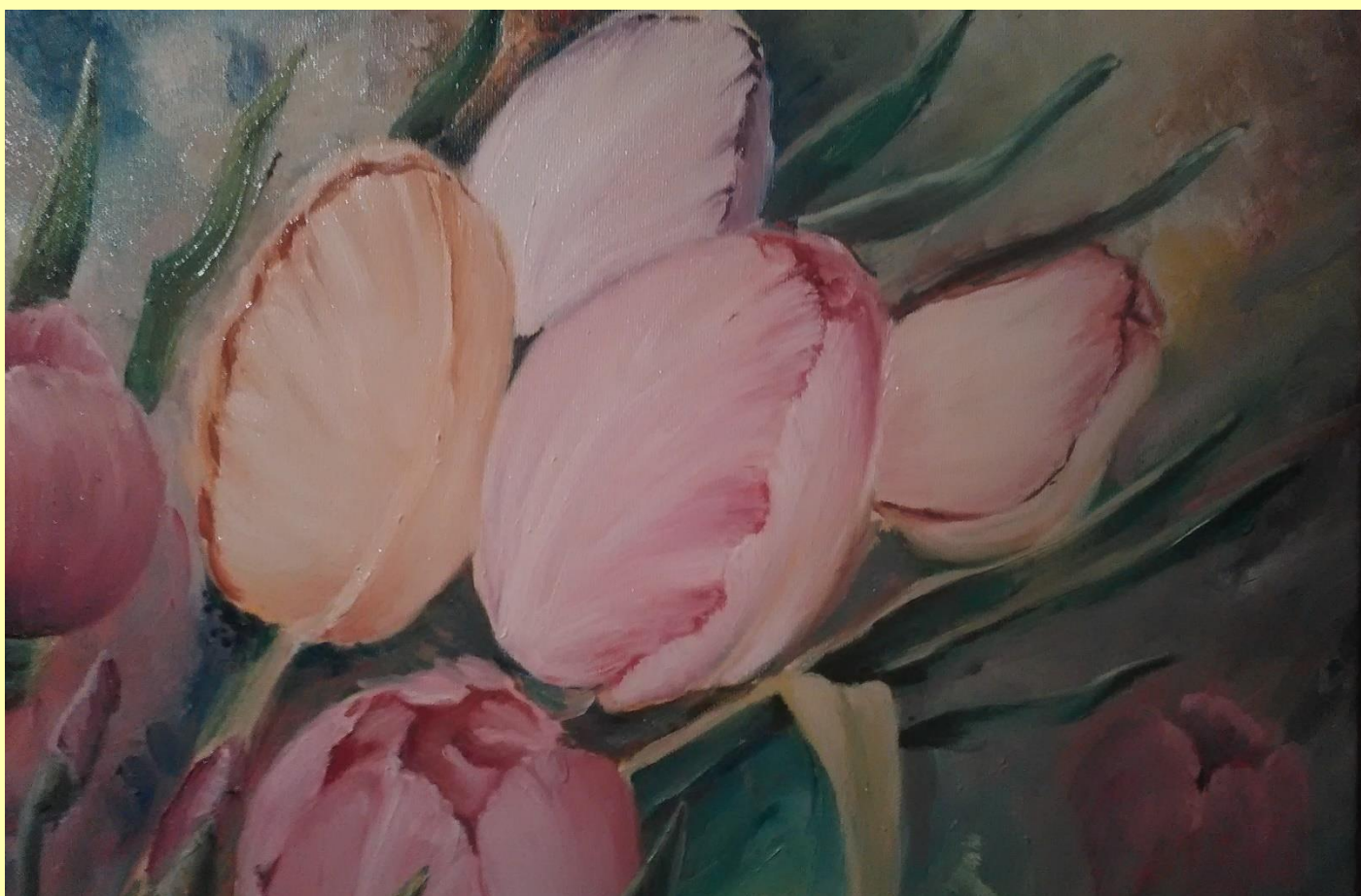
средства, прилагодити очекивања и задатке дететовом узрасту и његовим могућностима, допустити детету да самостално истражује своје окружење и да на основу тога закључује, заиста је листа важних аспеката васпитања километарска.

С обзиром на то да сте навели да се бавите глумом, цртањем и сликањем, да ли сматрате да поред свега тога постоји простор за рад у струци?

Сматрам да постоји, важан је баланс. Иако не радим као васпитач у струци, волео бих да се то једног дана деси. Док моменат запослења у струци не дође, са децом ћу се дружити кроз стручну праксу и позоришне представе.

Шта бисте поручили будућим генерацијама које желе да упишу нашу Школу, као и студентима који су тренутно део Школе?

Будућим генерацијама и садашњим студентима бих поручио да не одустају од својих циљева и снова, да иду кроз живот свесни да сваку препреку могу да превазиђу и да не забораве да никада није касно. Као што је Мика Антић рекао: „Ако сада ниси ти, никада то нећеш ни бити. Није све у своје време, већ све у твоје време.“

Цртеж студенткиње Дуње Мрђа

ПРОМОЦИЈА ЧАСОПИСА „СТУДЕНТСКА БАЈКА“

др Србислава Павлов, МА Тања Бркљач

Промоција часописа „Студентска бајка“ уприличена је 19. априла 2022. године у амфитеатру Школе.

Први број студентског часописа изашао је маја 2020. године током изолације због пандемије корона вируса, те није било прилике за промоцију. Сличну судбину доживели су и други и трећи број, те смо с нестрпљењем ишчекивали излазак четвртог броја и прилику да прикажемо наш часопис.

Кроз часопис, из броја у број, водио нас је Никола Халаи. Светлана Крнета, као уредница и председница Студентског парламента нагласила је да часопис прати наставне и ваннаставне активности студената наше школе. Стефан Радин је од првог броја био задужен за техничку обраду и дизајн корица, те се на промоцији осврнуо на изазове с којима се суочавао током припреме текста. Своје текстове, песме и прозу, говорили су студенти Катарина Цукић, Анђела Мичик, Андреа Ранђеловић, Сања Петков и Немања Савић. Студенти традиционалног смера Димитрије Никшић, Славко Берберски, Милић Андрејевић и Данијела Чубриловић извели су традиционалне песме. Гост на промоцији била је Милана Бајкин, библиотекарка Народне библиотеке „Јован Поповић“ из Кикинде која је истакла значај постојања оваквог часописа за школу али и целу нашу општину.

Промоцији су присуствовали студенти све три године основних студија и наставно и ненаставно особље школе.

ХИМНА ВРТИЋА

Данијела Бенић

Има нешто у Банату
Што волимо сви
Сунцокрети, златна жита
Равница кад спи.

Од вртића до вртића
Срећа сваког дана
Васпитачи ведрога лица
Пуни су елана.
Реф: Али шта равницу краси
То су деца ова
Полетарци благо наше
Банатскога кова.

Ту кроз песму, игру лепу
Уче сваког дана,
Нека нам Банат обасјава
Младост малишана.

- ПОЛЕТАРЦИ - ТЕКСТ И МУЗИКА :
Данијела Миладинов Бенић

И-МА НЕ-ШТО У БА-НА-ТУ ШТО ВО-ЛИ-МО СВИ
СУН-ЦО-КРЕ-ТИ ЗЛАТ-НА ЖИ-ТА РАВ-НИ-ЦА КАД СПИ.
А-ЛИ ШТО РАВ-НИ-ЦУ КРА-СИ ТО СУ ДЕ-ЦА О-ВА
ПО-ЛЕ-ТАР-ЦИ БЛА-ГО НА-ШЕ БА-НАТ-СКО-ГА КО-ВА

2. ОД ВРТИЋА ДО ВРТИЋА
СРЕЋА СВАКОГ ДАНА
ВАСПИТАЧИ ВЕДРОГ ЛИЦА
ПУНИ СУ ЕЛАНА.

3. ТУ КРОЗ ПЕСМУ, ИГРУ ЛЕПУ
УЧЕ СВАКОГ ДАНА
НЕК НАМ БАНАТ ОБАСЈАВА
МЛАДОСТ МАЛИШАНА

ХИМНА ВРТИЋА

Блог на тему: КАКО ЗАПОЧЕТИ ПРОЈЕКАТ У ЈАСЛИЦАМА?

(из угла једне медицинске сестре-васпитача)

Јелена Пантелић

Доступно на <https://umrezise.org.rs/blog/kako-zapoceti-projekat-u-iaslicama/>

За већину деце, одлазак у јаслице или вртић представља на првом месту одвајање од родитеља. Она га доживљавају као суочавање са непознатим простором у којем их родитељи остављају непознатим особама. Такође, деца јасленог узраста су још увек мала, и рад са њима је захтевнији у односу на остале групе у вртићу, и тога смо сви свесни. То је оно што би нам требало бити изазов у свакодневном раду. Превасходно сматрам да је за ефикасан рад у јасленој групи потребно пратити интересовања деце, подстицати партиципацију. Свако интересовање деце требало би подржати, саслушати и заједно наћи делотворно решење – јер се на тај начин деца овог узраста опуштају, осећају као код куће.

На првом месту је, када је у питању почетак пројекта у јасленој групи, важно *подржавање дечијих интересовања и начини мотивисања деце*. „Зашто ово пишем?“ Како је *пројектно планирање* заживело и нама медицинским сестрама-васпитачима, васпитачима, стручним сарадницима... дата је прилика да учимо кроз примере добре праксе, размењујемо мишљења, искуства. Уочила сам да постоје недоумице медицинских сестара - васпитача како започети пројекат у оквиру јаслене групе, имајући у виду вербалну комуникацију деце, и уопште узев њихов узраст. Већина деце јасленог узраста има слабо развијену вербалну комуникацију, или је готово и немају (*фонд се састоји од неколико речи*). У односу на неке колеге, имам различито мишљење, јер сматрам да није тако тешко и никако није немогуће. Да би се спровео и покренуо пројекат у оквиру јаслене групе као примарну водиљу морамо поставити интересовања деце – које ћемо пратити, препознати и подржати.

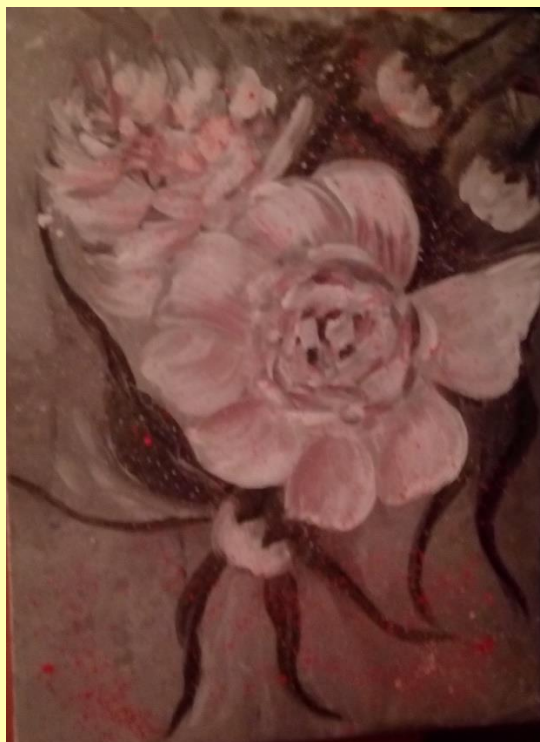
Један добар пример, који може помоћи у разумевању зачетка пројекта у оквиру јаслене групе, јесу активности које смо спровеле, са децом јасленог узраста, водећи се њиховим интересовањима током боравка. Наиме, припремајући радну собу за долазак деце, приметиле смо да је више просторних целина било од папира – сасвим случајно (обложене кутије, хамери на зиду за писање, завесе у мировном кутку – направљене од цветова од папира у разним бојама...). Током активности деца су цепала папир са кутија, тргала завесу, гужвали су и бацали папирне делове, додајући се њима. Ове активности су нас довеле на идеју одласка на „излет“ са темом ***Шта све папир може?***

Знамо да с доласком детета у колектив родитељи добијају партнере у васпитању своје деце. Кључ успешности налази се у сталној и отвореној узајамној комуникацији родитеља и вртића. Управо смо захваљујући сарадњи са родитељима постигли

напредак у спровођењу пројекта у јасленом узрасту, имајући у виду да је пројекат започео у току саме адаптације, када су родитељи боравили са децом у соби, па су самим тим постали активни учесници. Оно што истичемо као позитивну страну је обострана интеракција на самом почетку пројекта, која је нама као васпитачима помогла да пројекат спроведемо на овом узрасту, остваривши тако учење у заједници.

У току пројекта су деца себе наградила новим сазнањима. Током овог пројекта дошли смо до сазнања да папир као градивни материјал заиста може много тога – од корпе до торте, може постати украс за јелку, на њему могу бити породичне фотографије, од њега можемо направити маске са различитим изразима лица. Папир нам може користити и током активности музичког и постати инструмент из Орфовог инструментарија који је популаран као звечка.

На крају бих желела да истакнем да је додир један од начина истраживања и упознавања света на јасленом узрасту – на самом крају пројекта, још једном смо дошли до закључка да је заправо деци додир све. А само неке од активности током којих они додиром упознају своје окружење – ноктима су покушавали да скину штрас са новогодишњих украса за јелку, прстима су ротирали звечке и на тај начин долазили до звука, покушавали су да скину апликације са породичних фотографија... Ово нас је инспирисало да покренемо нови пројекат под називом **Додир и ја** – који ћемо, опет уз сарадњу са родитељима, спровести у дело и током актуелних дешавања током ванредног стања – преко основане Viber групе и платформе **Padlet**.

Цртеж студенткиње Дуње Мрђа

КЕЦЕЉА КАО ДИДАКТИЧКО СРЕДСТВО

Дуња Мрђа

У јасленом узрасту адаптациони период је најстреснији, како за родитеље јер се први пут одвајају од деце и одлазе код непознатих особа, тако и нама васпитачима јер примамо децу под стресом.

Деца немају поверење при првом сусрету и у том моменту васпитач се труди да им загрљајем, утешним речима или игром и играчкама скрене пажњу. Тако је спонтано из моје досадашње праксе настала идеја о радној кецељи. Идеја је била да осмислим радну кецељу која ће не само бити занимљива деци и помоћи при првом сусрету, већ ће и задовољавати потребе васпитача (у овом случају моје и мојих навика). Кецеља је осмишљена тако да може да је носи више особа без обзира на грађу, навлачи се преко главе. Поседује два спољашња џепа и два унутрашња. На раменом делу се налази сунце сашивено од тканине и на њему мали џеп. У пределу стомака нашивен је облак са гајком, а на дну кецеље цвеће од материјала и дугмади. Луткица по иману Марика је саставни део кецеље који је мобилан. На лутки је пришивена трака с рупом за дугме. Може се закачити за кецељу али и скинути.

Од кад имам кецељу најчешће је користим у периоду адаптације и у већини случајева се лепо показала. Највеће интересовање углавном су показала деца старости од годину и по и старији. Деца желе да пипну, постављају питања или желе да разговарају и играју се са Мариком. Млађој деци допадају се апликације и дугмад у облику цвећа.

Кецеља се користи и у редовном раду где се активност може реализовати. На приложеним фотографијама се може видети рад са децом. Реакције деце су позитивне, радо ми прилазе, воле да пипају већину детаља на кецељи, лутку Марику често држе и играју се са њом.

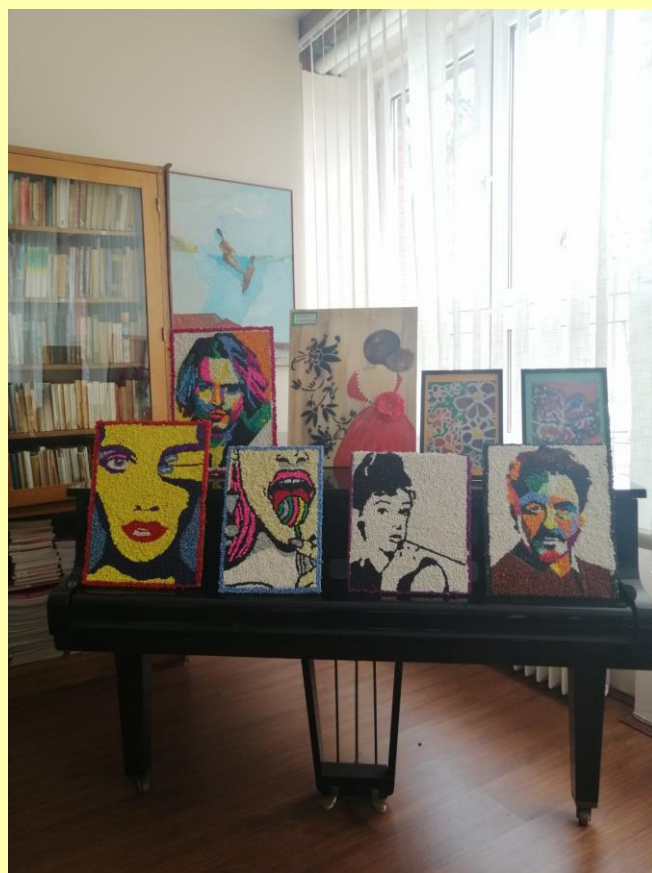

Трибина „ПРОМОТИВНЕ АКТИВНОСТИ И ОДНОСИ СА ЈАВНОШЋУ У СОЦИЈАЛНОМ РАДУ – ПРИМЕР ЦЕНТРА ЗА ПРУЖАЊЕ УСЛУГА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ У КИКИНДИ“
др Јасмина Арсенијевић, проф.

Трибина под називом „Промотивне активности и односи са јавношћу у социјалном раду – пример Центра за пружање услуга социјалне заштите „Наша кућа““ одржана је 01. априла 2022. године у библиотеци Школе.

Предавач је била Николета Павлов, радно-окупациони терапеут у Центру. Слушаоци су имали прилику да чују примере добре праксе промотивних активности Центра које се организују у циљу повећања свести друштва о значају социјалне заштите, повећања подршке локалне заједнице и развоја инклузивнијег друштва. Трибина је организована у оквиру предмета Менаџмент у предшколском васпитању и образовању, а њоме је модерирала др Јасмина Арсенијевић, проф.

ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ „АЗБУКА НОШЊЕ – ПОЧЕТНИЦА“

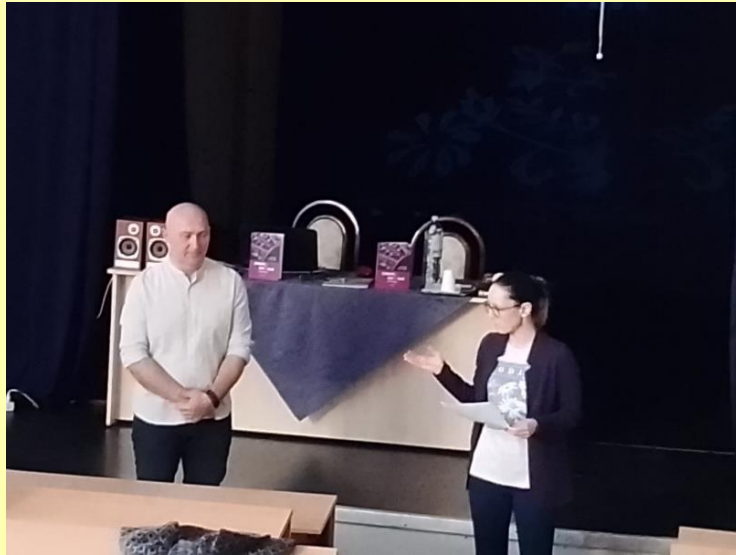
Милан Степанов

У суботу, 26. марта 2022. године у амфитеатру наше Школе одржана је промоција књиге „Азбука ношње – почетница“ аутора Александре Добрин, Ивана Терзића и Милана Степанова.

Књига је изашла из штампе почетком фебруара 2022. године. Издавач је Културни центар „Младост“ из Футога. Ова књига део је пројекта „Путевима нити“ који је суфинансирања Фондација „Нови Сад европска престоница културе“, а реализован је у оквиру програмског лука „Сеобе“. Изласку књиге претходило је снимање кратких видео клипова „Азбука ношње“, међународни семинар под називом „Ношња као огледало идентитета - слично и различито“, а са истом темом на више локација организована је ревија народних ношњи и изложба фотографија и народних ношњи. У току је промоција пројекта, презентација књиге, пратећих видео-клипова и предавања о народној ношњи за децу предшколског и млађег основношколског узраста.

Сама књига садржи појмове у вези са народним ношњама, поређане азбучним редом и објашњене у кратким цртама тако да објашњење буде јасно деци, али и онима који се први пут сусрећу са традиционалним одевањем. Сваки појам илустрован је фотографијама насталим на Фестивалу „Бисерна грана“ или у пројектима „Народне ношње Срба“. Уз име појма налази се легенда – стилизована иконица девојке и момка која појашњава да ли су конкретни одевни предмет носиле жене, мушкарци или оба пола. Такође, крај већине појмова налази се QR код који читаоца једноставним скенирањем телефоном води на YouTube, на видео снимак „Азбука ношње“ где је тај предмет објашњен сликом и звуком. Књигу прати и бојанка намењена најмлађима.

Аутори су део тима који сарађује већ петнаест година у КЦ „Младост“ из Футога, на организацији Фестивал народне ношње накита и оглавља „Бисерна грана“ и програма који проистичу из Фестивала. Александра Добрин и Милан Степанов су запослени у КЦ „Младост“, док је етнолог Иван Терзић, аутор више монографија на тему народне ношње Срба, редовни сарадник. Милан Степанов, уметнички директор Фестивала, иначе је студент треће године ВШССОВ у Кикинди, смера Струковни васпитач за традиционалне игре.

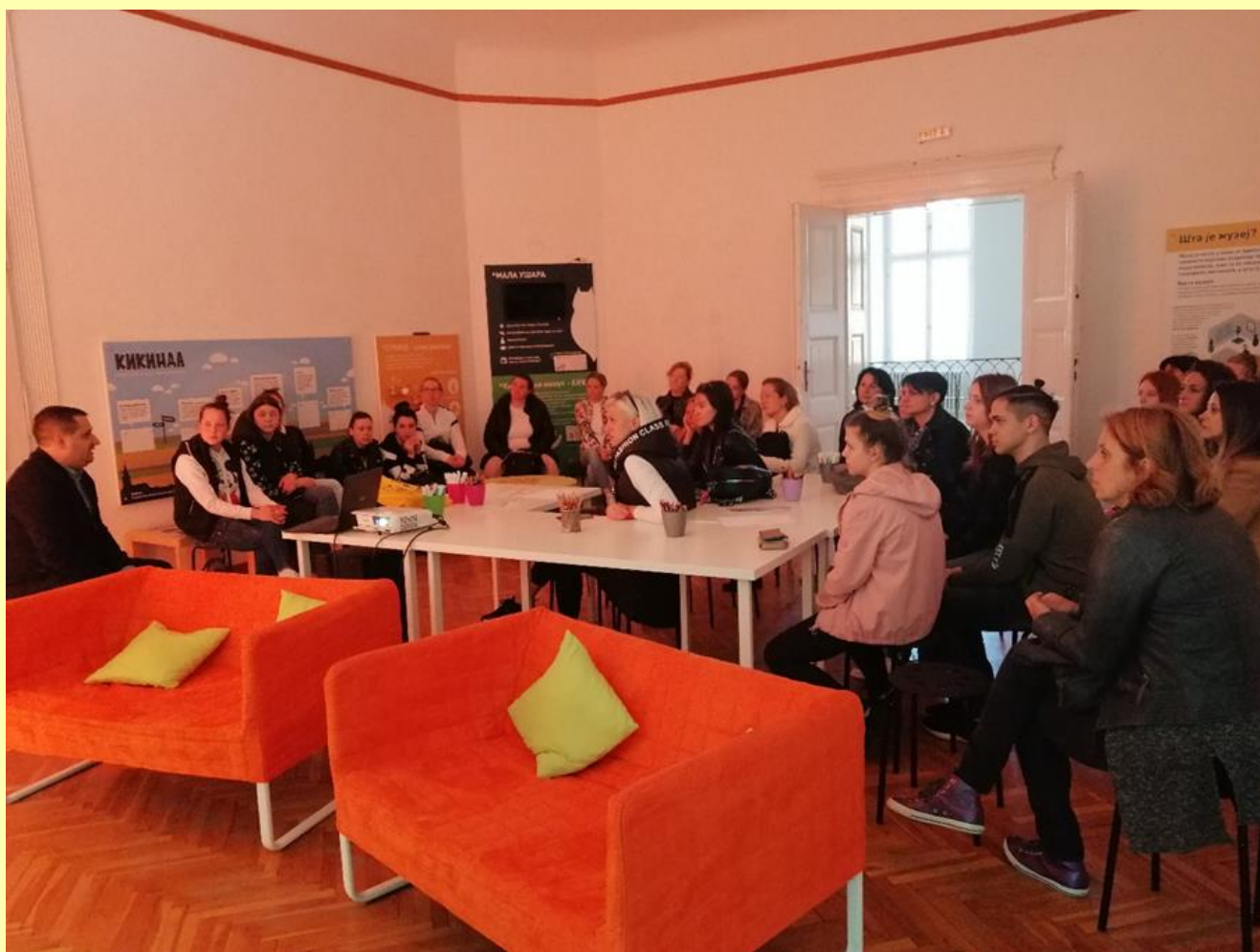

ИЗВЕШТАЈ О ПОСЕТИ НАРОДНОМ МУЗЕЈУ КИКИНДА СТУДЕНАТА ПРВЕ ГОДИНЕ др Јасмина Арсенијевић, проф.

У суботу, 30. априла 2022. године, запослени студенти ВШССОВ посетили су Народни музеј Кикинда у пратњи професорке Јасмине Арсенијевић. Посета Музеју организована је у оквиру предмета Менаџмент у предшколском васпитању и образовању и трајала је 90 минута.

У првом делу посете, студенти су слушали предавање Драгана Киурског, вишег кустоса педагога, на тему музејске едукације. Студенти су имали прилику да сазнају шта представља музејска едукација, како је текао њен историјски развој и које форме музејске едукације спроводи Педагошка служба Музеја Кикинда. Студентима је представљен и појам музејског театра, као нове форме и тренда анимације музејске публике. Драган Киурски им је потом представио конкретне активности и радионице педагошке службе Музеја које се организују за децу и одрасле, као и улогу који волонтери Музеја имају у њима. Студентима су представљени механизми које Музеј спроводи у циљу освајања непублике и развоја културних потреба и неговања културних навика код млађе публике.

Након тога, студенти су учествовали у едукативно-забавној радионици „Музеј од А до Ш” и уз асистенцију музејских педагога Катарине Драгин и Драгана Киурског упознали сталну поставку Музеја. Пролазећи кроз музејску изложбу, студенти су откривали експонате и појмове чији називи почињу редом свим словима српске азбуке. На тај начин студенти су искусили модел активног учења путем игре, интеракције, истраживања и откривања које организује Педагошка служба Музеја.

Овом посетом наставља се устаљена и успешна пракса сарадње Високе школе струковних студија за образовање васпитача у Кикинди и Народног музеја Кикинда.

ПОСЕТА СТУДЕНАТА ПРВЕ ГОДИНЕ МУЗЕЈУ „TERRA“

др Јасмина Арсенијевић, проф.

У петак, 29. априла 2022. године, редовни студенти ВШССОВ су посетили Музеј Terra у Кикинди, при Центру за ликовну и примењену уметност у пратњи професорке др Јасмине Арсенијевић. Посета Музеју организована је у оквиру предмета Менаџмент у предшколском васпитању и образовању и трајала је 120 минута.

Посета се састојала од четири дела. У првом делу посете, Верица Немац, историчар културе и кустос Музеја, упознала је студенте са настанком, задатком и историјатом Центра за ликовну и примењену уметност Terra, а потом им задала појединачне задатке за дискусију. У другом делу посете, студенти су обилазили експонате и промишљали о задатим темама за дискусију.

Александар Липован, менаџер за међународну сарадњу у Центру Terra је у трећем делу посете изложио студентима активности које Центар Terra спроводи у циљу анимације публике и освајању непублике. Посебан акценат стављен је на различите стратегијске технике које Центар спроводи у циљу прилагођавања своје културне понуде различитим интересним групама (као што су деца, млади, породице и сл.). Студенти су имали прилике да чују који се све догађаји организују у оквиру уметничког фестивала „Terra Viva“, који се одржава у дворишту Атељеа Terra.

Коначно, у четвртном делу посете студенти су, уз асистенцију Верице Немет, Александра Липована и Јасмине Арсенијевић, дискутовали о улози коју васпитачи имају у подстицању културног развоја код деце и у развоју њихових културних потреба и навика.

Посебан осврт дат је на могуће технике и активности које васпитачи и културни радници могу предузети у раду са децом предшколског узраста приликом посете Центру Terra, у циљу усвајања културног садржаја.

Посета је прошла у пријатној и подстицајној атмосфери и у живој дискусији. Највећи део студената није никада посетио Музеј, као ни Атеље или Галерију Центра Terra, а сви студенти су показали интересовање да посету понове.

Студенти су такође исказали став да су студијске посете у оквиру наставе одличан и интересантан начин за усвајање знања.

Љубазношћу управе Центра Terra, студенти ВШССОВ су ослобођени плаћања улазнице.

ИЗЛОЖБА ЧЛАНОВА МЕДИЈСКЕ СЕКЦИЈЕ ВШССОВ

У холу ВШССОВ изложена су одабрана дела са изложбе фотографија чланова медијске секције ВШССОВ у Кикинди.

Током зимског семестра школске 2021/2022. године студенткиње мастер студија Николета Павлов и Сања Нонковић, као и дипломирани васпитач-специјалиста и бивша студенткиња Школе, Катарина Драгин, су у оквиру ангажовања у медијској секцији, у сарадњи са вођом секције др Јасмином Арсенијевић, прикупиле базу фотографија на тему „Сегменти стварности“.

Цела изложба, коју је монтирао студент основних студија Огњен Лукић, доступна је на сајту Школе и профилима Школе на друштвеним мрежама.

ДРУЖЕЊЕ СА КОРИСНИЦИМА „НАШЕ КУЋЕ“

др Србислава Павлов

У четвртак, 19. маја 2022. године, у оквиру вежби из предмета Специјална педагогија, као и пројеката „Интегрисани приступ у подстицању еколошке свести код деце предшколског узраста“ одобреног од стране Покрајинског секретаријата за високо образовање и научноистраживачку делатност и „Школска башта“ реализоване су радионице у амбијенту школске баште. Радионице су реализовали студенти друге године смера Струковни васпитач деце предшколског узраста са корисницима Центра за пружање услуга социјалне заштите града Кикинде „Наша кућа“. Израђени су традиционални музички инструменти рециклажом, предивни цветови од кутија за јаја, као и кутија за акцију „Чеп за хендикеп“ у коју су убачени и први чепови.

У школској башти посађене су зачинске биљке, поклон наших гостију – Центра за пружање услуга социјалне заштите, а место у жардињерама нашле су винке (*catharanthus roseus*).

Дружење са корисницима и активан рад прошао је у лепој атмосфери, уз музику и песму.

И студенти и другари из „Наше куће“ пожелели су још оваквих активности.

НА ТРЕН ТРШАВИ ГЕНИЈЕ

Немања Савић

Мирослава Антића нисам имао прилику да упознам непосредно. Али оно што зна сваки Кикинђанин, или само случајни посетилац града, јесте да дух овог ствараоца и даље станује у том лепом граду. И то није само фраза. Наиме, иако Мике нема од 1986, и данас Кикинда некако живи онако како је Антић опевао у истоименој поеми: „Бели дороц и минђуше / креп папиром и белилом / кинђуре се Кикинђуше“.

Постоји уврежено мишљење да је Антићево најјаче књижевно дело „Плави чуперак“. Он је, каже званична критика, први ослушнуо и опевао потребе пубертетлија и у томе је додатна вредност те књиге. Но, доста тога се у вези с Мирославом поистовећује с том књигом, а критика и публика се мање дотиче „Гаравог сокака“, по потписнику овог текста, најпотпунијег Антићевог књижевног дела. Онај ко познаје Роме, односно Цигане, тај ће разумети колико је Антић био далековид и колико је проникнуо у менталитет тог народа. Такво велемајсторство психолошког нијансирања ликова и навика довело би и Пушкина (да је жив) у ситуацију да поцрвени.

Кажу да је Антић имао циганске крви. Али и да није, с обзиром на то да сам у оближњем Мокрину посетио чувени Гарави сокак, односно место Микине инспирације, увидео сам право врело и упориште оног о чему је певао, тај конгломерат нарави и навика. Мокрински Гарави сокак сам по себи не би био довољан да га није поетски обрадио мајстор какав је био Антић. Ипак, у Мокрину кућа у којој је рођен овај песнички геније насељена је неком бабом која је ту кућу купила и не гледа благонаклоно на посетиоце. Дотична времешна мештанка родбински не дође Антићу ништа, и сугерише намерницима да имају спомен-плочу споља и да је то све што се тиче гледања те куће. Штета и неправда. Али није замерити баби што неће да буде кустос бесплатно.

* * *

У време сулуде политичке ситуације (а када то није?) Антићу су сугерисали да одређене сегменте преиначи и преименује у наредним издањима Гаравог сокака. Тако су постепено и Цигани постајали Роми, поезија је отишла у „роминг“ а политика је преузела епитет циганије.

Нешто друго је мени на личном плану тада било важно. Наиме, имао сам велику част да својевремено поводом једног Дана школе на гала приредби кикиндске Више школе за образовање васпитача глумим лично Мирослава Антића у програму који је био посвећен њему. Тај дан школе се обележавао у кикиндском позоришту и сала је била тесна да прими све заинтересоване суграђане. Дакле, студенти и професори су

осмислили и посветили целокупну прославу у част овог великог песника. Моја улога као тадашњег студента била је да на почетку рецитујем Антићеву „Аутобиографију“, како бисмо гледалишту уводом објаснили да ћу у представи ја представљати самог Антића, а на крају, сценарио је предвидео да седим у типичној Микиној пушачкој пози и замишљено пишем и гледам у даљину док настаје нека од песама.

Како би рекао Балашевић – мало ко зна како је тежак мрак кад си једини осветљен. Неколико стотина људи је гледало у мене и замишљало Мику онако тршавог и плавог. Не кажем да сам од свих студената био једини могући избор за лик Мике, али сам – према тврдњама професора – био најпоузданије и најсрећније решење међу десетак мушкараца на години. Елем, оно што ми је давало додатну одговорност је да се међу гледаоцима налазила и унука Мирослава Антића.

Како су ми касније пренели професори, била је одушевљена целокупном концепцијом свечане академије и ганута мојом улогом која је начас оживела њеног деду Мирослава Антића.

То сам тада остварио захваљујући тадашњој Вишој, а данас Високој школи за образовање васпитача и њеним професорима. После сам награђиван као књижевник, али ни једна ми награда нема ту тежину као та, изречена од Микине унуке. То ми је успело захваљујући професорима на васпитачкој Школи јер су ми омогућили да бар за тренутак као глумац будем Мирослав Антић.

То као писац ионако никада не бих успео.

Цртеж студенткиње Милене Шкрбић

ТИШИНЕ

Катарина Цукић

Немој ни да ме питаш,
нећу ти рећи зашто ћутим
Можда ти погледом кажем све,
можда ме разумеш
Све и да разумеш
ћутања моја сва,
сузе никада схватити нећеш, јер...
Ту је једна суза жене,
то су мала леђа са великим теретом,
душа исткана од снова и изрезбарено срце
Ко би то могао да разуме,
зато ћутим ти ништа ти рећи нећу
Можда ти погледом кажем све

ДАР

Катарина Цукић

Открићу ти тајну, погледај ме боље,
Приђи још ближе, загледај се само
У мени чучи једно мало светло,
Бљештава искра,
Не дај да се гаси
Види само, другачији сам, посебан,
Никако несташан
Ако се мало боље загледаш,
Ако ме послушнеш,
Сватићеш да је то мој дар
Немој га гасити, помози ми да засијам.

УНАЗАД

Катарина Цукић

Гледам слике, само се нижу
Дете у мени још би да се игра,
А руке дрхте и штап носе,
Гледам слике, само се нижу,
Детињство рано па зрело доба
Беше леп живот мој, журих да одрастем,
А још бих да се играм
Задрхтим од помисли да све бих уназад,
Али точак неће, стрмоглаво јури
Зауставити се не да,
Али ту је осећај детета у мени
Што чува осмех заувек

ГЛЕДАЛА САМ ЖИВОТ

Катарина Цукић

Гледала сам живот док се рађа,
Људе како славе
Гледала сам пак и оне који се од туге савијају и жале
Гледала сам смрти у очи,
Гледала сам како вољени одлазе трајно,
Па чак и оне који оду али су још увек ту
Гледала сам, падала
И рађала се изнова
Никада иста, сваки пут другачија,
Нека нова, себи непрепознатљива
Преживи човек све,
И смрти и рађања,
Преживи и промени се
Тако окорели чекамо неко ново свануће,
И никада не знамо шта ће нам нови дан донети

МИЛОВАН ВИТЕЗОВИЋ, СИЗИФ И „ГОСПОЋИЦА ДЕСАНКА“

Немања Савић

Недавно преминули велики ерудита, ТВ посленик и књижевник Милован Витезовић оставио је неизбрисив траг у овдашњој култури. Најмлађи читаоци га знају по збирци „Ја и клинци ко песници“ и „Како подићи небо“, ТВ публика, између осталог, као аутора култних серија „Вук Караџић“ и „Шешир професора Косте Вујића“; чувена је и његова књига афоризама „Срце ме је откуцало“. По мотивима његовог романа снимљен је и играни филм „Краљ Петар Први“, док је у најширој публици остао упамћен као аутор књиге „Лајање на звезде“ по којој је снимљен и легендарни филм.

Овај интервју с њим је подсећање на Витезовићево плодотворно и велико стваралаштво које је остало за будуће нараштаје.

Познати сте као неговатељ овдашње културе, не само кроз Ваше књижевно стваралаштво и телевизијске серије, него и у друштвеном ангажману. Делује ли то помало као сизифовски посао?

То је увек био сизифовски посао. Дакле, увек човек који уђе у прошлост, а хоће да види будућност, то је онда котрљање велико. То је котрљање неких умних каменова, који се ваљају, и не знате куд ће кренути.

Исто тако и дотицање личности из српског живота – на пример, Краља Петра – што митских, што историјских, па је тако професор Вујић постао једна, рекао бих, митска легенда, дакле мешате и комбинујете праве, историјске и неисторијске личности.

Па, пазите, условно овде. Професор Вујић је постојао. Значи, нисам га ја измислио. Ја сам га обликовао у мом виђењу, и обликовао сам га по виђењу Мике Аласа, односно Михајла Петровића, значи, с те стране можда је више митска личност Краљ Владимир, о коме немамо ништа, односно имамо пет, или десет података, онда је требало то обновити на неки начин. Дакле, ја сматрам – а добро, и Шекспир нас томе учи – да је „историја живот који је подложен драми“, е сад, ја сам то преточио у књиге. Ја сам, иначе по природи и драмски писац и предајем студентима драматургије филмски и телевизијски сценарио, значи, познајем то и пренео сам то искуство овде на овај план романа. Шта знам, да ме је неко ангажовао да пишем сценарије – написао бих, али пошто је тако било, онда сам све те теме на неки начин урадио за неке будуће.

Да ли и та афористичарска искуства преносите у роман? Ваш врцав хумор је препознатљив.

Роман мора да има тај свој артифицијелни део, значи да реченице морају да буду пријемчиве, ефектне итд. Друго: роман тражи ефектне дијалогe. Ефектни дијалози по правилу имају своје поенте, своје врхове, а то су афоризми, и ја сам урадио оно што ми је својевремено Густав Крклец рекао кад сам 1971. године добио неку награду, где је он био председник жирија, и казао је: „Слушај“ – каже – „афоризми су извађене мисли из дјела, ти сад мораш да напишеш дјела у којима ћеш уградити те афоризме, те мисли. Ако си кренуо обрнутим путем, нек ти је тако“. Мада је то Сизифов посао, ево ту смо већ од почетка нашег разговора о Сизифовом послу.

Шта даље?

Ја друго не знам. Имам један мали роман „Госпођица Десанка“, где сам обновио детињство жене којој сам био и савременик. Оно је мало дато кроз митологију Бранковине, мало кроз све остало, кроз историју Бранковине, а опет, дато је на неки мало хуморан и сетан начин. Ја поштено кажем, а то ми је и био циљ: мало вуче на „Башту сљезове боје“.

„Како подићи небо“, односно литература за најмлађе у Вашој интерпретацији. То је, чини се, оно чему се увек радо враћате?

Ја нисам онај писац који се специјализовао за дечију књижевност, да се каже да сам дечији писац. Нисам у том резервату. Ја сам увек кад сам имао нешто да кажем што је топло, људско, духовито... мени је иначе најближи Душко Радовић био све време, и ја сам само Душку Радовићу придодао Винавера, у оном што сам певао, а у овом другом, у прозама, ја сам отприлике ова прича: По, ја сам од оних који је „прележао“ Саројана: „Тата, ти си луд“, „Мама, ја те волим“, „Зовем се Арам“ итд. и с друге стране опет

Ђопића, тако да, ту сам негде. Ја сам негде се формирао на тим узорима, и мени није циљ да имам пет, десет књига, него да имам књигу која ће нешто ново донети.

ЈЕСЕЊА ИДИЛА

Јелена Качавенда

Прелепе смеђе и жуте боје, магичну шуму данима кроје
стигла је јесен!

Са златних крошњи опада лишће,

са дрвета се сова јавља, на лепо понашање она не заборавља!

Из даљине отпоздрављају дивље патке, тако у дуету ужасно су слатке!

Шумом трчкара мала срна, гле, тамо се шуњају и три јежа црна!

Док с тмурног неба киша се спрема и док се чује како лишће шушти,

у златну јесен, сви то већ знате, она некад сипи, а некада пљушти.

И медвед се полако за зимску дремку спрема, он себи угоди и до пролећа га нема...

Не брините, децо, они нису близу, у дубокој шуми живе, никог неће да угризу...

Изађите зато, здраво је да шетате,

по лишћу шушкајте,

шљапкајте

у прелепим бојама јесени уживајте!

Цртеж студенткиње Дуње Мрђа

ПИТАЛИ СМО ДЕЦУ...

Марија Павловић

Дана 20.05.2022. године у ПУ „Пава Сударски“ у Новом Бечеју, у објекту „Лептирић“, у оквиру Стручне праксе II, деца (млађа група, 5 година) давала су одговоре на питања васпитача. Питања и одговоре прочитајте у наставку текста.

Питање: Шта је екологија?

1. Да не бацамо смеће (дечак, Ј. П., 5 год.);
2. Волела би све да буде чисто (девојчица, С. К., 4,5 год.);
3. Да природа буде чиста и лепа (?);
4. Да не бацају људи смеће (?);
5. Када сам била у продавници ставила сам у џеп папирећ и бацила сам га у канту када сам изашла напоље (девојчица, И. Ј., 5 год.);
6. Да животиње не буду гладне (дечак, В. К., 5 год.);
7. Моја мама храни мачку (дечак, Д. С., 5 год.);
8. Кад хранимо пса (дечак, И. П., 4,5 год.);
9. Мој пас се разболео и тата га је водио код доктора и после је био добро, завилу су му шапу (девојчица, И. Ј., 5 год.);

Питање: Како се зове доктор за животиње?

1. Ветеринар (више деце одговорило углас).

Питање: Које је теже да ради, доктору који лечи људе или ветеринару који лечи животиње?

1. Доктору (више деце одговорило углас).

Питање: Да ли ми када одемо код лекара можемо да кажемо шта нас боли?

1. Можемо (више деце одговорило углас).

Питање: А да ли животиње када их однесемо код ветеринара могу да кажу шта их боли?

1. Не (више деце одговорило углас).

Питање: Које је онда теже да ради, доктору или ветеринару?

1. Ветеринару (више деце одговорило углас).

Питање: Када човек посече једно дрво шта треба онда да уради?

1. Да исече дрво и однесе у шупу (девојчица М. М., 5 год.)
2. Да упали ватру (девојчица, И. Ј., 5 год.)
3. Да ту стави друго дрво (дечак, Б. Г., 5 год.).

Питање: Како да ту стави друго дрво?

1. Да засади друго дрво (девојчица, Д. П., 5 год.).

Цртеж студенткиње Дуње Мрђа

Цртеж студенткиње Милене Шкрбић

Цртеж студенткиње Милене Шкрбић

Цртеж студенткиње Милене Шкрбић

МАСТЕРАНТСКЕ МУКЕ

Маринко Стојаковић

Уз учење смо почели да склапамо риме,
да би муке студентске олакшали тиме.

Школовање наше нисмо овако замишљали,
тактике нове учења смо смишљали.

Чим нас нешто тишти, чим нам нешто фали,
неко од нас одмах почне да се шали.

Подржавамо једни друге и кажемо хајде, хајде,
ал' све нам је тешко, и од тога слабе вајде.

Мастеранти моји доста је било ове блеје,
морамо прионути да пишемо есеје.

Можемо есеје у стиховима да пишемо,
ал' од силних обавеза не можемо да дишемо.

Трудимо се опет завршити све на време,
а семестар се одужи све је теже бreme.

Студирања ово сад је ниво виши,
пиши само пиши и по сунцу и по киши.

Читаш па пишеш, изгледа то мора тако,
Учења је вала много, није мастер бити лако.

Из књига и практикума главу нисам вадио,
није било никад лако, ал' сам зато све урадио.

Колеге моје драге, не желим да вас смарам,
муке студентске ја само у стихове претварам.

Од силних задатака треба нам рехабилитација,
да је учење мучење, утврђена је корелација.

Задатака брдо, не знаш шта ћеш пре,

има да се пише, ма, ко те пита, бре!

Мастерантске су ово неспаване ноћи,
да ли ћемо све задатке одбранили моћи.

Професори задају стално неке рокове,
и тако мисли наших поремете токове.

Терали нас професори баш много учити,
завршава се школа, нећемо се више мучити.

Овај мастер веома је тежак баш,
мозак смо много користили наш.

У школи смо се срили пре године две,
са мастер знањем сада напуштамо све.

Студентске муке иза нас су сада,
мастер знање у нама свима влада.

Учења, вала, сад је свима доста,
у сећању лепом нама школа оста'.

Одлазимо сада, са дипломом у рукама,
крај је нашим мастерантским мукама.

Професори наши, драги сте нам Ви,
воле Вас ваши мастеранти сви.

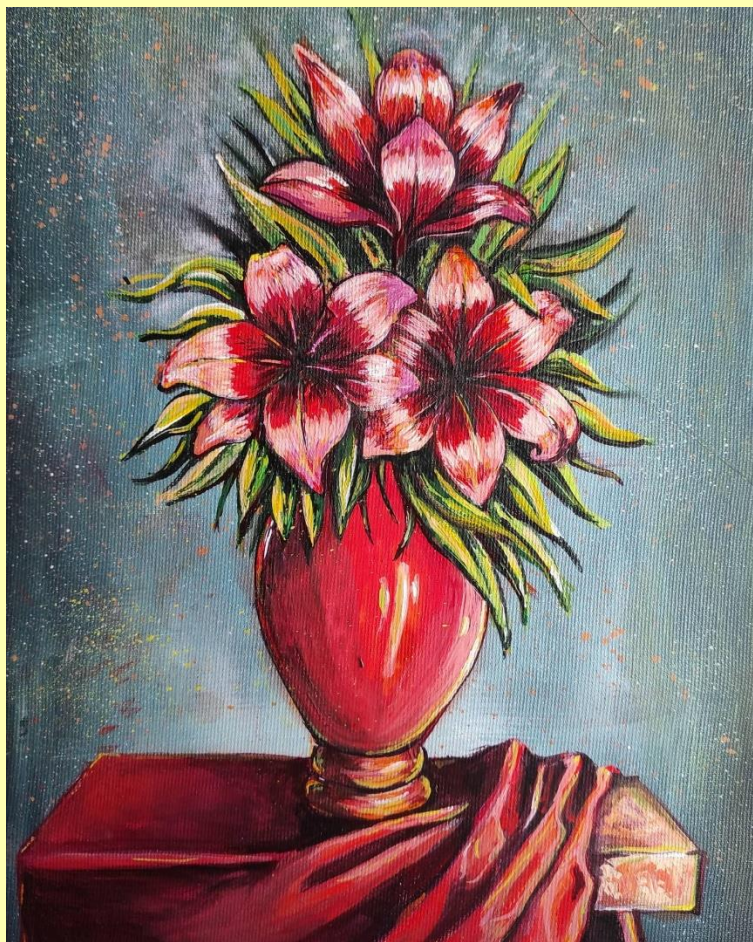
Не љутите се на нас, професори наши,
ипак смо ми мастеранти ваши.

Студирања већ је стварно доста свима,
и мени полако понестаје рима.

Осећања лепа остају у нама,
ваљда је и Вама лепо било с нама.

Цртеж студенткиње Милене Шкрбић

Цртеж студенткиње Милене Шкрбић

РЕЦЕНЗИЈА СЕРИЈЕ *Maniac*

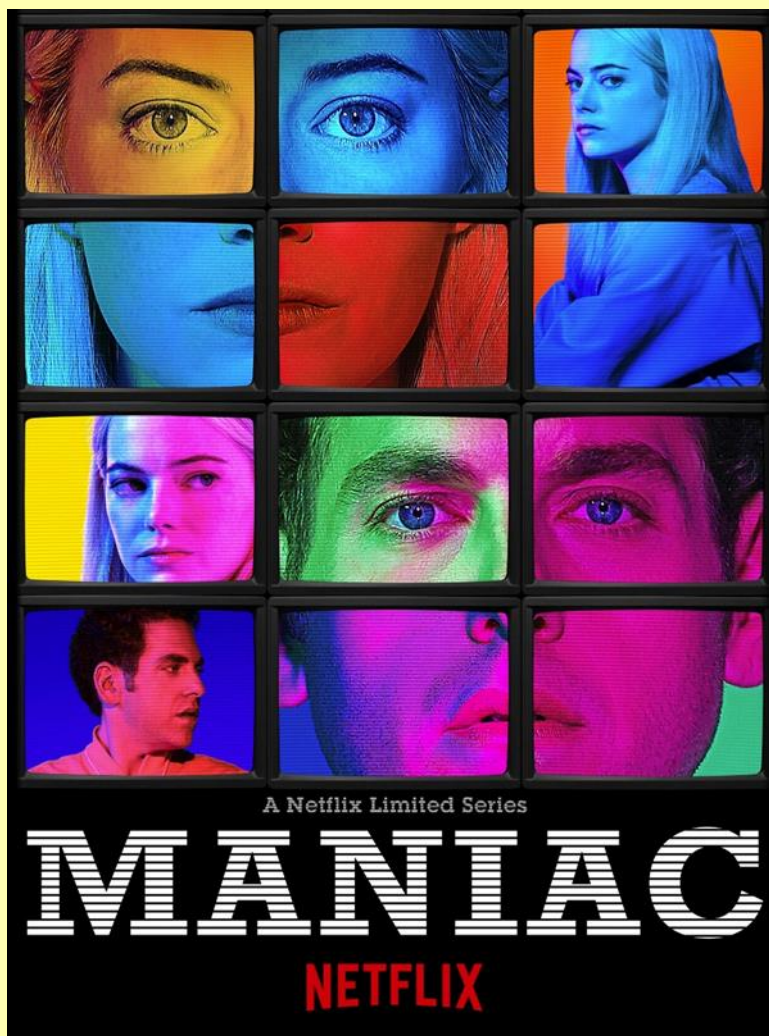
Сања Петков

Ова серија, иако не баш скоро избачена (2018), представља прави бисер за све љубитеље необичних прича. Жанровски се не може сврстати ни у драму, нити трилер, комедију, фантазију, већ представља комбинацију наведеног. Смештена у непознати универзум, у неким моментима нас враћа у осамдесете године прошлог века, док је у другим футуристична, серија код публике истовремено буди осећај носталгије и узбуђења због свега што нас чека. На пример, уколико немате посао или сте тренутно без новца, можете у сваком тренутку послушати рекламе како бисте стекли довољно кредита да платите кафу. Уколико сте незапослени, ове агенције Вам нуде послове попут „лажног оца“, те се за неко време можете одлучити за овакву врсту занимања. Лажан отац може бити сваки мушкарац – његов посао је да пише мејлове деци и жени преминулог, али може наследити и његове дугове. Осим овог занимања можете се одлучити и за посао сарадника за клиничка истраживања, који ће одабрати и наши протагонисти.

У овом миксу несвакидашњег и освежавајућег налази се све што сте икада могли замислити, али и оно што нисте. У 10 епизода ове мини-серије успели су да се спакују ликови попут вилењака, локалних мафијаша, пропалих домаћица, али и невеселих Јапанаца.

Прича прати двоје младих људи који се пријављују за медицинско истраживање чији је задатак проналажење начина да се одагна свака врста психичког бола. Главни ликови у истраживању узимају одређене лекове и бивају подвргнути компјутерском праћењу можданог рада. Компјутер који је задужен за ову врсту рада је тзв. „Енијак“ (ENIAC), који, иако далеко напреднији од данашњих рачунара, има незграпан дизајн и доста техничких проблема.

Ема Стоун (Emma Stone) је већ имала одличне изведбе у неким филмовима (добила је Оскара за „La La Land“, њена извођења у споредним улогама била су на далеко вишем нивоу; у филмовима „Birdman“ и „The Favourite“), док је у серији „Манијак“ постигла читав дијапазон улога, те није чудно што се нашла у главној женској улози. Џона Хил (Jonah Hill) игра главну мушку улогу, премда је најпрепознатљивији по комедијама и номинацији за Оскара за споредне улоге у филмовима „The Wolf of Wall Street“ и „Moneyball“. Иако му овај жанр лежи, по први пут га гледамо у улози која као да је промашила глумца који ће је одиграти, а баш је у томе и чар. Лик који игра Џона је тешки депресивац, неснађен и неприхваћен од стране своје породице.

Извор: IMDb

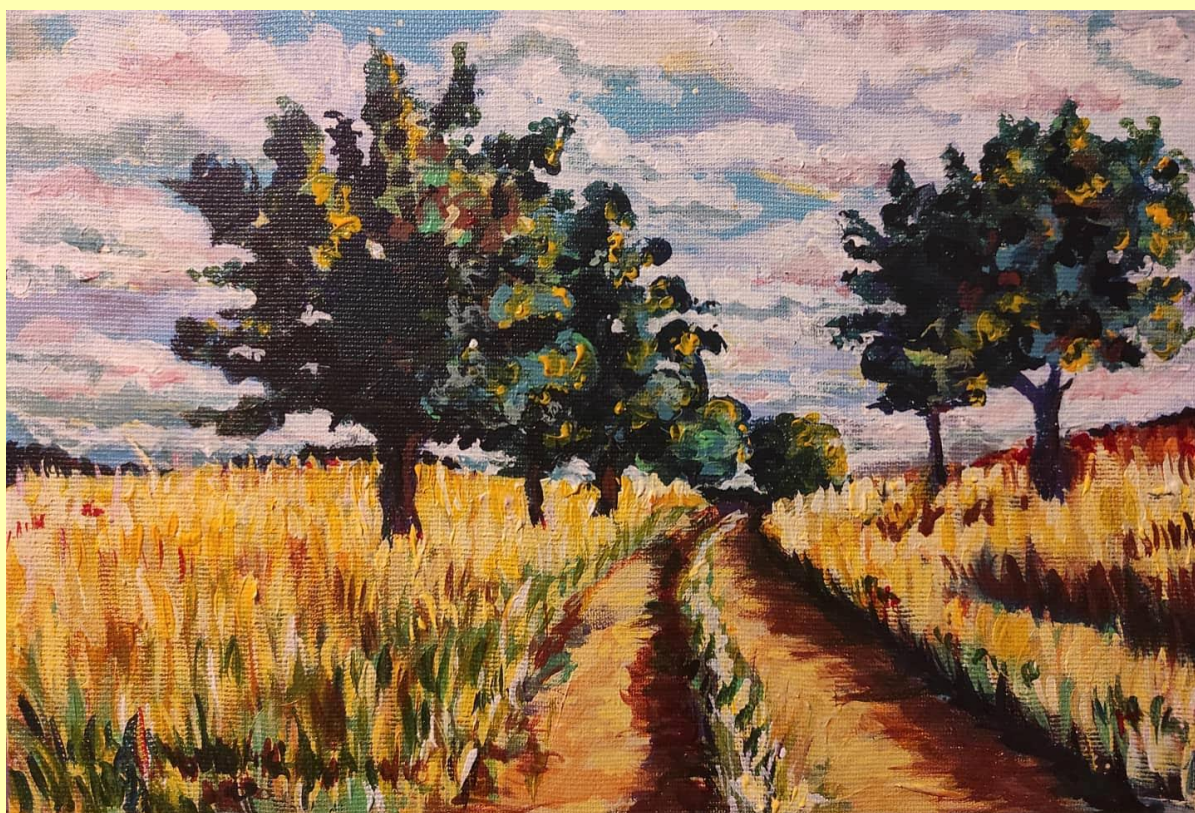
Фотографија у серији је фантастична, као и режија јапанско-америчког редитеља Карија Џоџија Фукунаге (Cary Joji Fukunaga) који је продуцент треће сезоне серије „True Detective“). У серији је сваком лику доделио понеки ситни поремећај.

Ако сте носталгичар или вас занима у ком правцу се друштвено уређење у свету развија, ова серија ће вам се веома допасти. Два главна јунака се без имало патетике боре сами са собом, имајући при том и виши циљ – да спасу свет, или барем део испитаника који ће се наћи у незгодној ситуацији.

Да ли је решење одагнати сваку врсту бола или научити живети са истим – закључићете сами. На крају закључујемо да свако од нас има своје место под сунцем. Психоделична комбинација најразличитијих укуса сигурно ће наћи посебно место на листи за гледање. Серију можете погледати на платформи Netflix.

Цртеж студенткиње Милене Шкрбић

Цртеж студенткиње Милене Шкрбић

БАЧКЕ КРАЉИЦЕ У НОВОМ САДУ

Марина Илин

Улицама Новог Сада су недавно, на дан Свете Тројице, 12. јуна, прошетале Бачке краљице пожелевши својим суграђанима мир, благостање и берићет.

Игре Краљица припадају женским пролећним обредима за плодност, а садрже у себи и елементе иницијације. Главне улоге у обреду припадају краљу и краљици, барјактарима и певачима. Начин играња говори да је реч о аграрном обреду, јер је ситно играње с повременим поскоцима карактеристично за женско обредно играње у земљорадничким културама. На крају игре је било појединачних скокова, а том скакању циљ је био да се подстакне раст усева.

Последњи пут обредна поворка Краљица забележена је у овим крајевима 1853. године у Чуругу. На овај заборављени обичај сада су нас подсетили чланови удружења „Фолкорика” и њихови уметнички руководиоци Марина Илин и Маја Дурутовић. Музичку подршку пружио је фолклорни педагог, свирач на традиционалним инструментима, гајдаш Вања Илијев.

Поворку је чинило 15 богато окићених девојака са цветним крунама и мноштвом разних реквизита.

Програм је започео нешто мало после 10 часова и састојао се од церемонијалне процесије дуж главних улица центра града. Краљице су своју шетњу започеле испред Градске куће где их је поздравио заменик начелника Градске управе за културу, господин Драган Алексић, а затим су се упутиле Змај Јовином и Дунавском улицом.

Циљ овог програма је да се овај стари обред врати тамо где му је и место, у народ, те да се укаже на важност очувања нематеријалне културне баштине ових простора, а ова и сличне манифестације ће обогатити понуду Новог Сада кад је у питању културно-туристичка концепција. Одржавање ове манифестације је веома значајно за град Нови Сад, али и за Републику Србију, као вид промоције рада и достигнућа младих и својеврстан подстицај за даље бављење уметничком делатношћу.

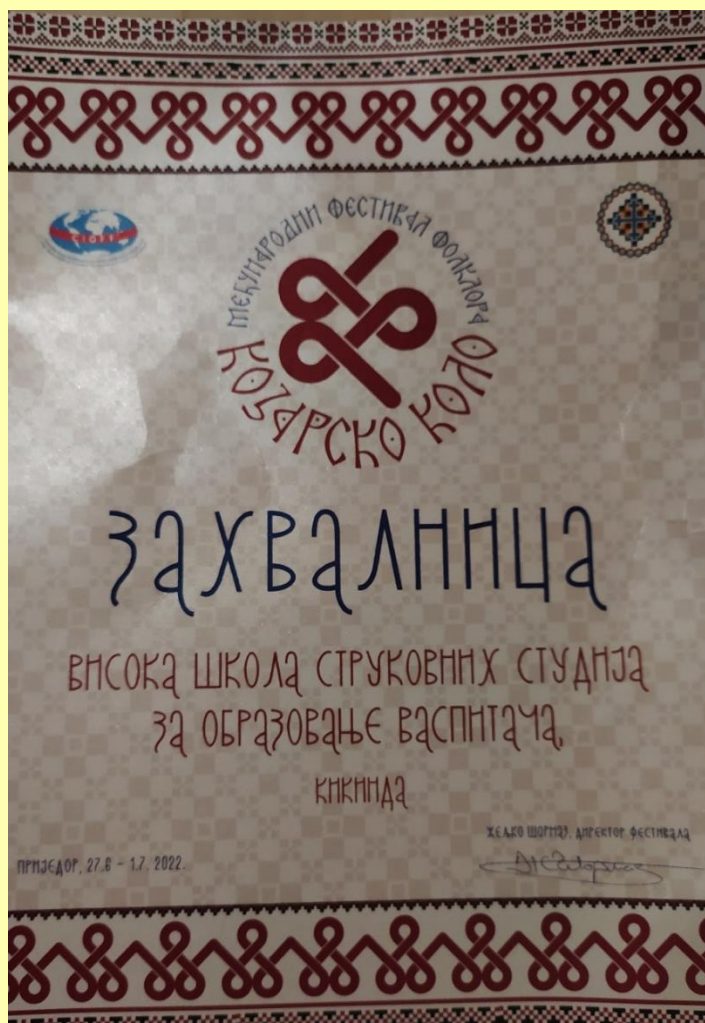

НАША ШКОЛА НА „КОЗАРСКОМ КОЛУ“

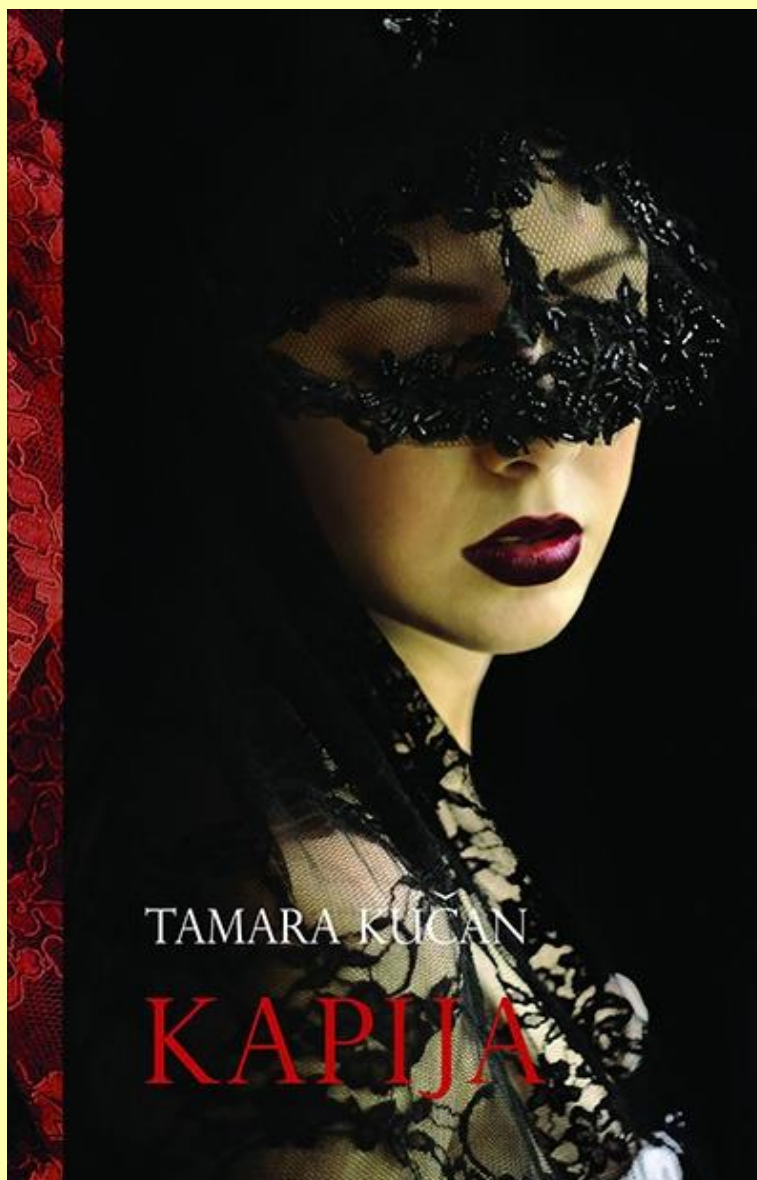
др Ангела Месарош Живков

На Међународном фестивалу фолклора „Козарско коло“ у организацији Удружења за очување традиције Приједор, од 27.06. – до 29.06.2022. године представила се и ВШССОВ. Наставници др Ивана Петковић, др Кристина Плањанин Симић и др Ангела Месарош Живков учествовали су као модератори Округлог стола на тему „Стручност васпитача и васпитно-образовног кадра као предуслов квалитетног рада у удружењима и установама култура“. Представљен је рад Школе са акцентом на смер Струковни васпитач за традиционалне игре. Студент прве године мастер студија Вања Илијев био је учесник концерата и Округлог стола где је представио свој завршни рад на основним студијама на тему „Војвођанске трогласне гајде у савременој извођачкој пракси“. Др Кристина Плањанин Симић презентovala је пројекат који је одобрен од Покрајинског секретаријата за високо образовање и научноистраживачку делатност а у сарадњи са Академијом уметности Нови Сад (представник Академије – студенткиња 4. године Етномузикологије Ана Парчетић). Учесници фестивала, поред домаћина Приједора, били су представници Мексика, Северне Македоније, Црне Горе, Босне и Херцеговине и Србије.

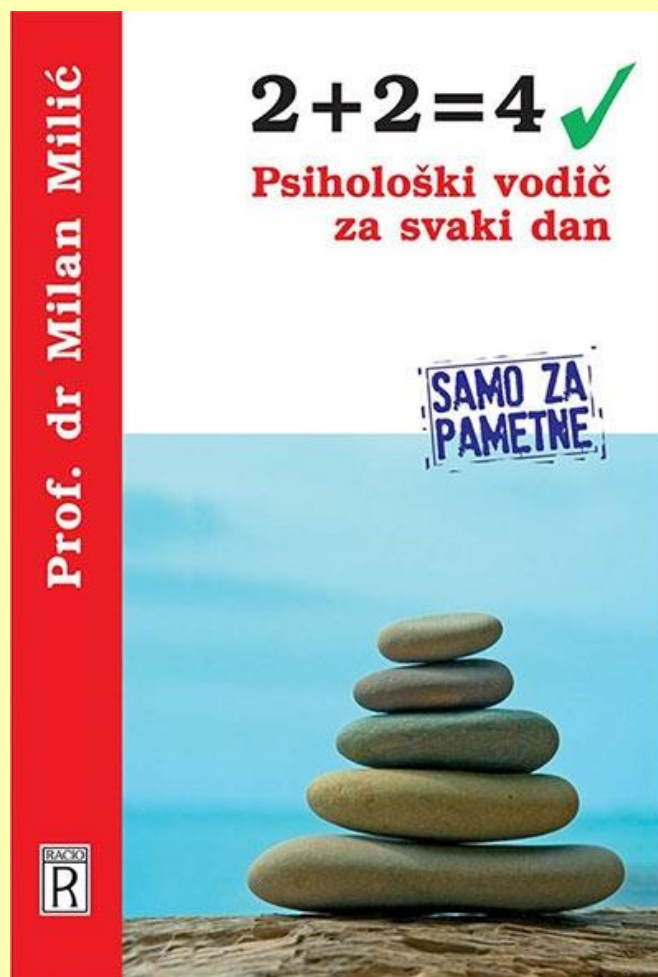

КЊИЖЕВНИ ПРЕДЛОЗИ

Kapija представља љубавну причу испричану из два угла – мушког и женског. Поред љубави, *Kapija* прича причу о бегу од свакодневице коју упорно покушавамо да променимо. У овом роману ће се пронаћи свако ко је једном поверовао у немогуће, свако ко је нашао начин да немогуће учини могућим. Главни јунаци Амита, индијска имигранткиња и Јоргос, син угледног грчког предузетника, причају своје приче, наизглед различите. Од љубави до мржње, од пријатеља до странаца, преко лажи и истине о свету у коме живимо. Поред Амите и Јоргоса, читалац упознаје и две потпуно различите породице, оковане у ланце интрига, скандала, тајни.

Извор: <https://www.tamarakucan.com/shop/kapija/>

Настала спајањем стручног и животног искуства аутора, ова књига треба да претпостави најчешћи спектар проблема са којима се људи свакодневно сусрећу и да понуди нека решења. Делом су та решења дата као готова, делом у форми питања из којих следе недвосмислени одговори. Овај приступ навођења на одговор се показао врло делотворним у психотерапијској пракси, а оригинално је постављен од стране Сократа и познат је као „сократовски метод“. Истина је да, без обзира на метод, ниједна књига овог типа, па ни ова, неће затворити сва питања која нам живот поставља, но сигурно ће вам понудити макар мало другачију перспективу у сфери психолошког. Различите речи или њихови склопови, као и разни звуци или предели, састављени од сличног распона у коме људи опажају, опет допиру различито до људи, па ће тако и ова књига можда бити прави кључ за неке од вас који га досад нису нашли, а траже га.

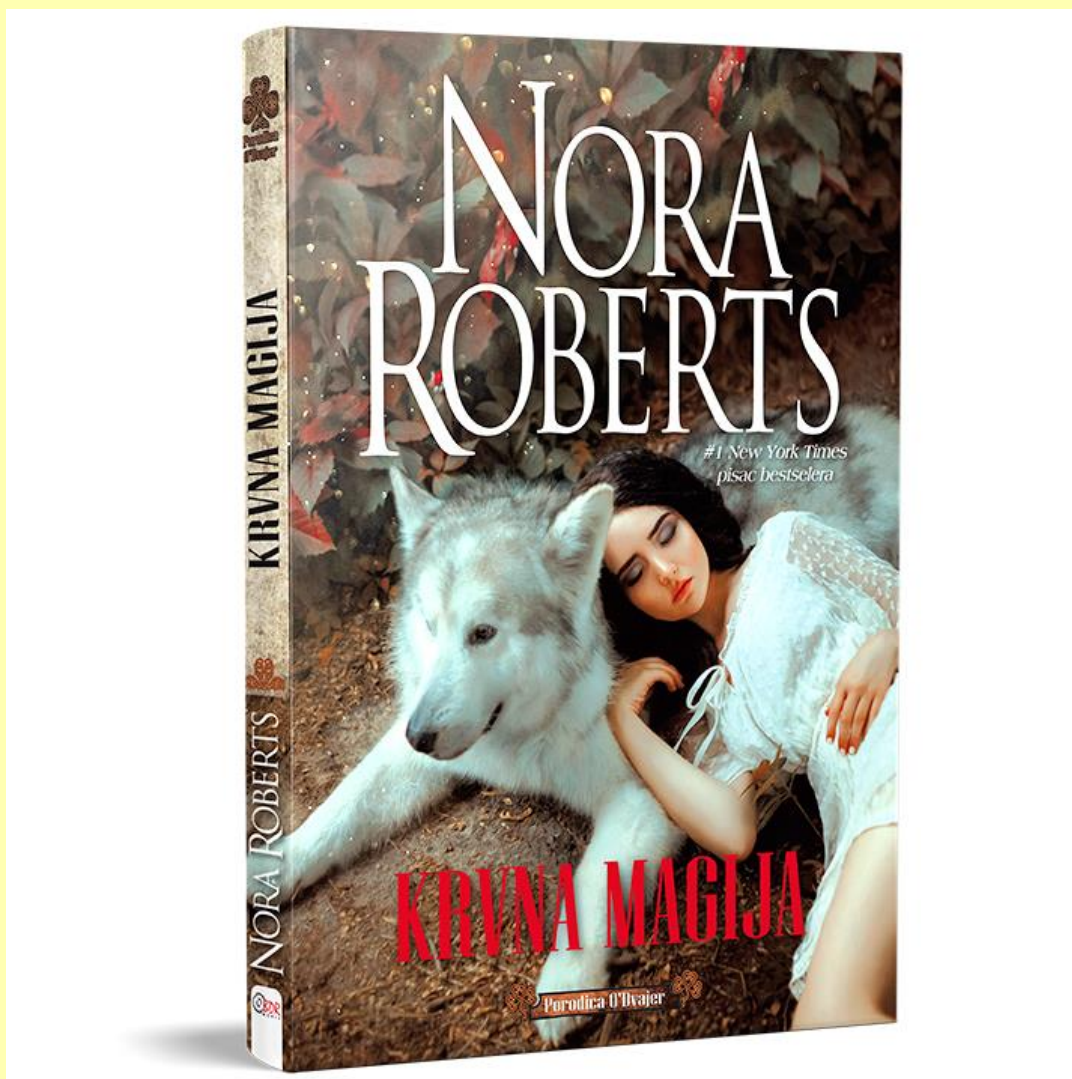
Извор:

https://www.delfi.rs/knjige/119234_2+2=4:_psiholoski_vodic_za_svaki_dan_knjiga_delfi_knjizare.html

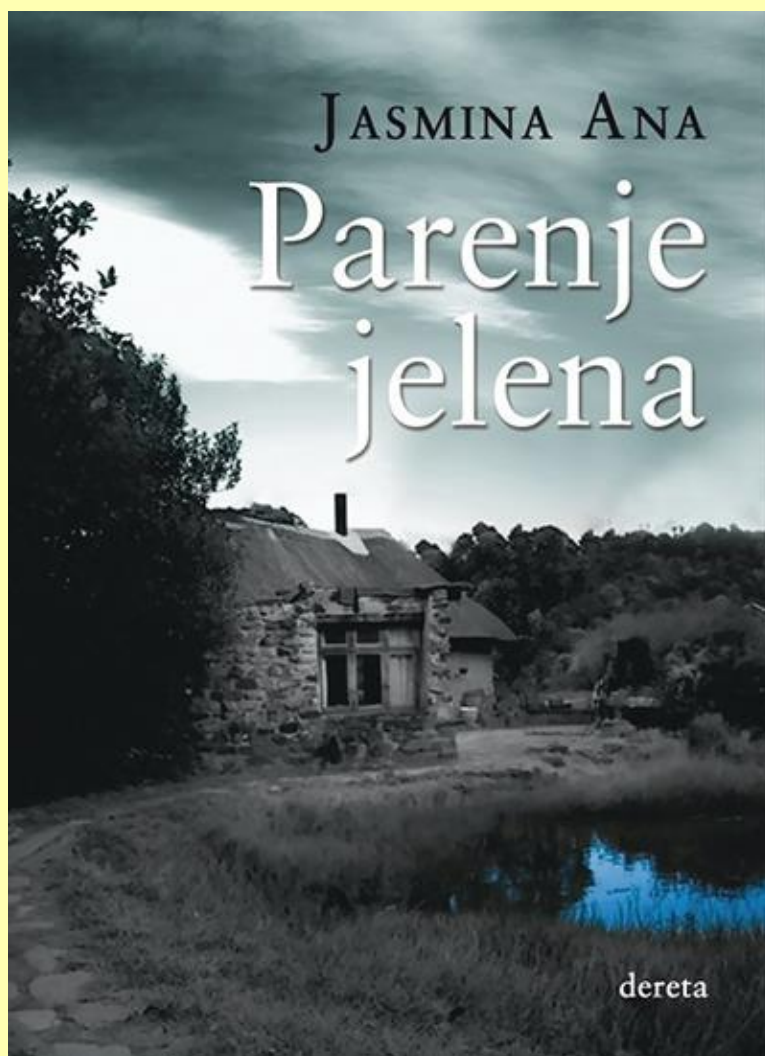
Након што је сазнала да јој је брат тешко повређен на бојном пољу у колонијама, Сесилија Харкорт је одлучила да се упути преко Атлантика у намери да га пронађе и негује док се не опорави. Али док је тражила брата, Сесилија је пронашла његовог најбољег пријатеља, згодног официра Едварда Роксбија. И он је рањен, у коме је и потребан му је неко да брине о њему. Сесилија сматра да је то њена дужност и решена је да остане поред њега, али да би то учинила, морала је да измисли да је он њен муж. Када се пробудио, Едвард је био више него збуњен и изненађен. Ударац у главу који је задобио избрисао му је део сећања, па и чињеницу да је ожењен, иако је мислио да би се тога сигурно сетио. Међутим, он зна ко је Сесилија и пошто је сви називају његовом супругом, он претпоставља да је то истина... Кад му се сећање врати, и када коначно сазна истину, и Едвард Роксби ће имати изненађења за своју госпођу.

Извор: <https://bdrmedia.rs/product/dzulija-kvin-devojka-sa-izmisljenim-muzem/>

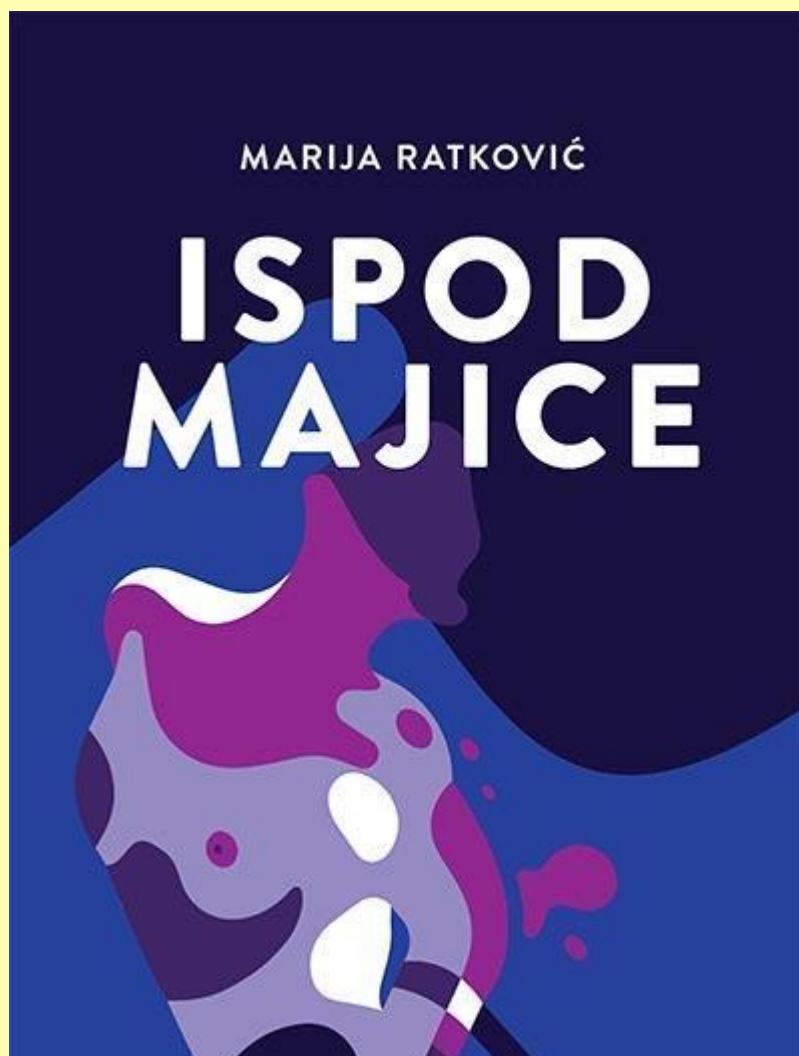
Брана О'Двајер, најстарија од троје Соркиних наследника, са својим малим, оданим кругом рођака и пријатеља живи мирним животом у Меју, спрема мелеме и чајеве и води своју продавницу Црна вештица. Задовољна је својим животом и снагом да се одупре мрачним силама које вековима опседају њен дом, али, иако то пориче, недостаје јој љубав. Једном давно имала је прилику да воли. Младалачка занесеност Финбаром Берком брзо је морала да буде угушена, јер им је заједничка будућност била забрањена због порекла и прошлости. Финбар је потицао од исконског непријатеља О'Двајерових, злог чаробњака Кејвана, којег је Сорка, првобитна црна вештица, пре много векова покушала да уништи. Ипак, страст коју Брана и Фин осећају једно према другом, никада није успела да се угаси. У вечној борби добра и зла, оданост и љубав надјачаће све магије света које им стоје на путу ка срећи.

Извор: <https://bdrmedia.rs/product/nora-roberts-krvna-magija/>

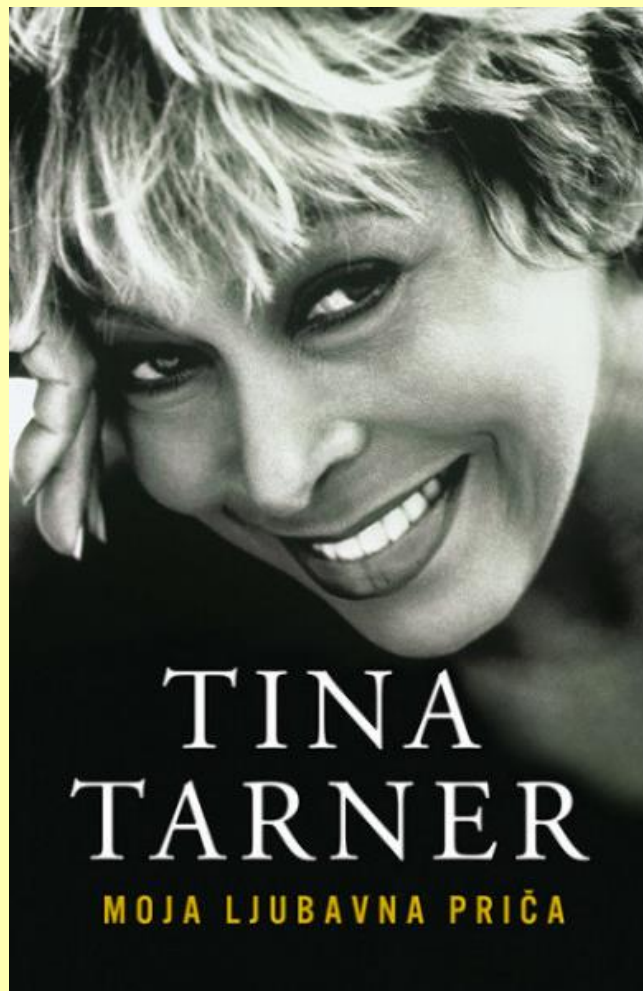
Узбудљива и дубока прича одвија се на бачким салашима, у Београду, Новом Саду, у Нансију и Паризу, али и на крају света, на Тахитију, где Гала последњом снагом покушава да утекне од снажне привлачности која руши све пред собом. Попут заплетених јеленских рогова, Гала и Димитрије не успевају да се отргну једно од другог. Страст и непријатељство мешају се све више, око њих се све руши и нестаје – Галин брак, живот болесне Димитријеве жене. Оазу и уточиште Гала налази у малој циганској кући на Дунаву, код видовите и чудесне Селиме Чуни.

Извор: https://www.delfi.rs/knjige/37324_parenje_jelena_knjiga_delfi_knjizare.html

Главни јунаци књиге баве се савременим занимањима, путују по свету, излазе по пријемима и ексклузивним журкама. Знају се из детињства, школе, с летевања, рејва или с интернета, једни другима су све, и познаници, и пријатељи, и љубавници/љубавнице, а заправо нису ништа од тога. Добро им иде, а нису добро. Непријатан и мучан разговор између две бивше девојке истог момка, Луке Краља, коме су претходили месеци међусобног праћења и шпијунирања по друштвеним мрежама, претвара се у велику причу о надлазећој генерацији, генерацији која је уроњена у неурозу садашњице, неурозу односа између виртуелног и стварног, између фикције и реалности. Овај роман нас дијахронијски води кроз детињство, љубави, болест, сексуалност, неспоразуме, ПТСП и тугу. Својим огољеним стилем, кроз оштру призму феминизма, *Испод мајице* игра еманципаторску улогу, упознајући нас са животом који се налази испод површине.

Извор: <https://www.knjizare-vulkan.rs/domaci-roman/76386-ispod-majice>

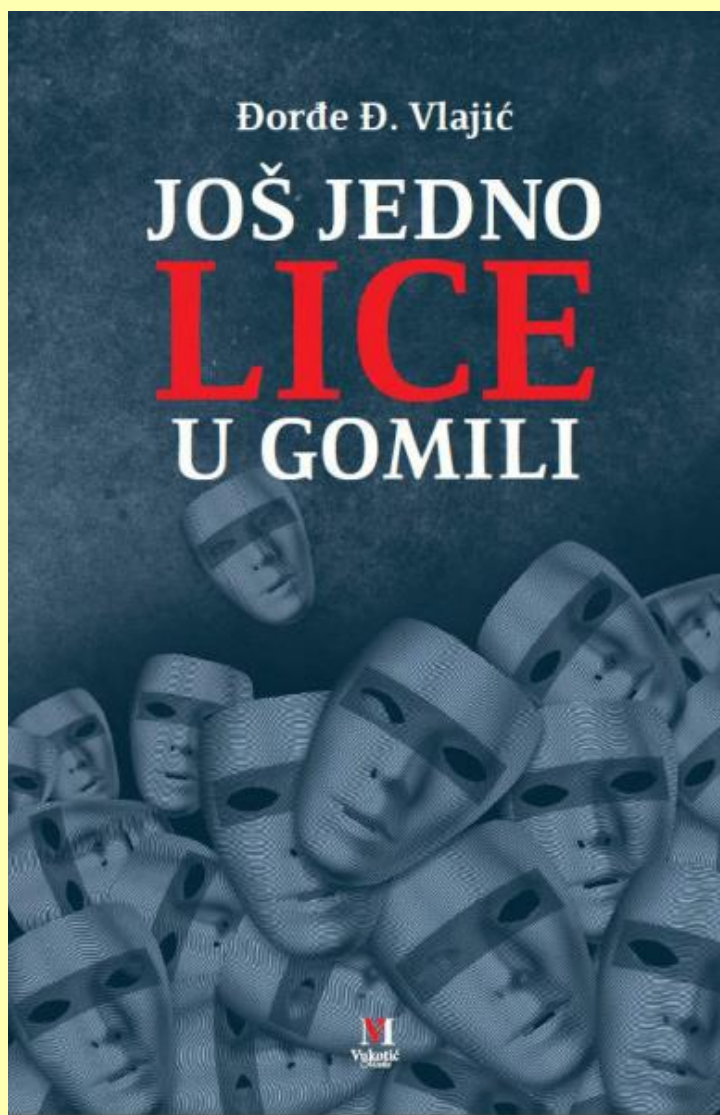
Тина Тарнер – вечита краљица рокенрола и жива легенда – прича праву причу о својој блиставој каријери и сложеном личном животу. Од младости у Нетбушу у држави Тенеси, преко успона до славе уз Ајка Тарнера, до њеног фантастичног успеха осамдесетих и касније, Тина искрено преиспитује своју личну причу – искушења, достигнућа и све оно између. Говори о годинама рада раме уз раме са највећим именима у свету музике и пише о томе како је неочекивано упознала љубав свог живота 1986. године и како се удала за њега двадесет седам година касније. Суочена с низом здравствених проблема и породичних трагедија које су је задесиле у последњих неколико година, Тина се осврће на свој невероватан животни пут, проналазећи смиреност и сврху чак и у најмрачнијим тренуцима. *Моја љубавна прича* је снажна и надахњујућа прича о жени која је била довољно одважна да разбије сваку препреку која јој се нашла на путу.

Извор: <https://www.knjizare-vulkan.rs/biografije-memoari-dnevnic-pisma/91215-moja-ljubavna-prica-tina-tarner>

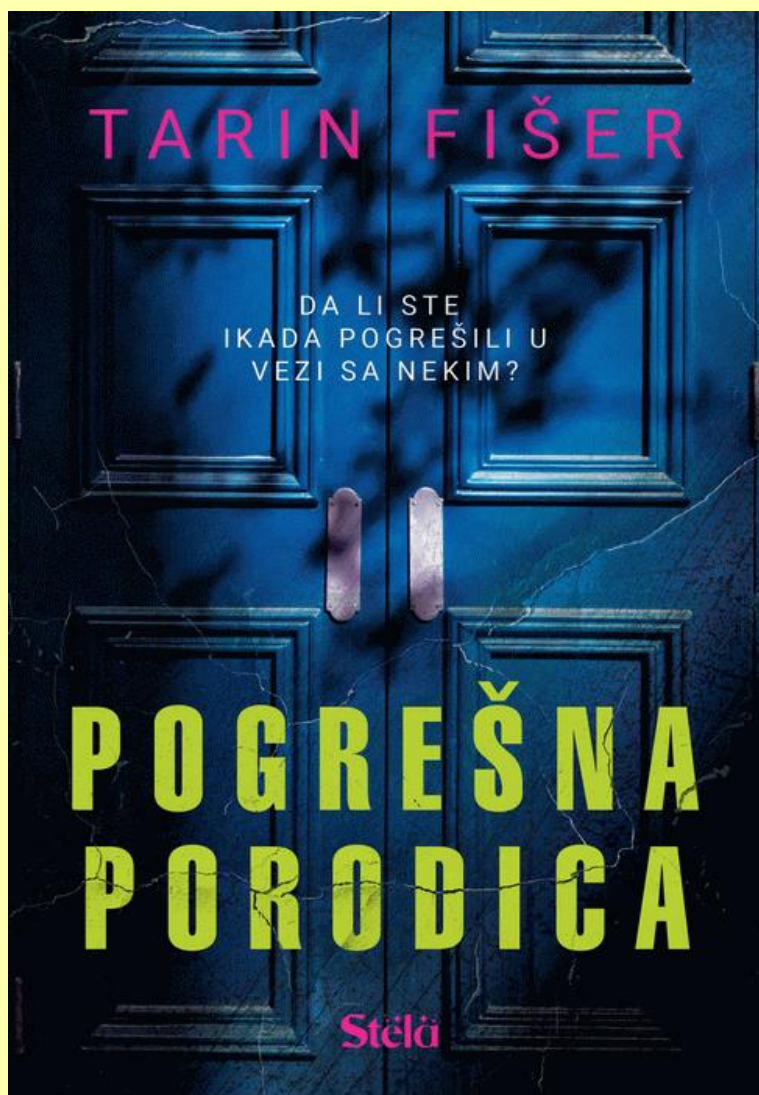
Од памтивека, светом владају неке врсте опасности. Некада су то болести, некада ратови, некада земљотреси и природне катастрофе, али нова опасност која је почела да влада, постала је много гора од свих ових поменутих. Интернет, наиме, појам, ствар – која ће нам умногоме олакшати живот, постао је и више него опасно средство, а мање-више га сви имамо у својим домовима. Тужна и поражавајућа чињеница је то што народ никако да постане свестан опасности која их вреба иза сваког угла. Колико људи заправо зна шта је заправо интернет? Након што је преживела, уз видна оштећења, бомбардовање Србије 1999. године, Марија Поповић је своје трауме и губитке решила да надокнади на несвакидашњи начин. Детињство какво је имала, вршњачко насиље које је трпела и друге проблеме умела је да решава на једини начин који је до тада научила. Хаковањем и компјутерима. У почетку је то радила да би заштитила себе, а онда је почела да штити и друге, којима је помоћ била неопходна.

Извор: https://www.delfi.rs/knjige/182031_fur174_knjiga_delfi_knjizare.html

У хаосу модерног Београда киднапован је млади албански плејбој, наследник моћног вође клана Краснићи. Младић, који је кључна фигура и за кога се интересују америчке службе безбедности, постаје „предмет“ интернационалне потере. Формира се трочлана Јединица за посебне задатке коју сачињавају бивши начелник САЈ-а, директорка Форензичког центра Србије и амерички оперативац. Кроз београдско подземље креће вртоглава потера за отетим младићем под сталном претњом страних агената и албанских плаћеника, који не знају за неуспех. Јединица је у очајничкој трци са временом, њихове породице су таоци и живот им је у опасности. Вођени жељом за осветом, кроз расуло у граду паралисаном терористичким нападима, наши хероји ће морати да се уједине са својим непријатељима да би остварили задатак. Они имају заједнички циљ, али је питање – на колико дуго?

Извор: <https://www.knjizare-vulkan.rs/domaci-roman/49153-jos-jedno-lice-u-gomili>

Кад си одрасла особа, можеш да контролишеш кога пушташ у свој живот, али не можеш да контролишеш како ће се понашати кад их пустиш. Џуно је погрешила у вези с Вини Крауч. Пре него што се уселила код породице Крауч, Џуно је мислила да Вини и њен муж Најџел имају савршен брак, савршеног сина, савршен живот. Тек сад, кад живи у њиховој предивној кући, види да је немогуће занемарити пукотине на трошној фасади. Ипак, она их не осуђује. Након страшне дијагнозе, пензионисана психолошкиња једноставно жели место на којем ће провести остатак живота у миру. Али тај мир бива поремећен оног дана када Џуно чује застрашујући разговор између Вини и Најџела.

Извор: <https://www.knjizara.com/Pogresna-porodica-Tarin-Fiser-160830>

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад

371.13

СТУДЕНТСКА бајка : лист студената Високе школе струковних студија за образовање васпитача у Кикинди / главни уредник Ангела Месарош Живков. - [Онлајн изд.]. - Електронски часопис. - Год. 1, бр. 1 (2020)- . - Кикинда : Висока школа струковних студија за образовање васпитача у Кикинди; Студентски парламент ВШССОВ у Кикинди, 2020-

Начин приступа (URL): <http://vaspitacka.edu.rs/studentski-casopis/>. - Два пута годишње

ISSN 2738-1323

COBISS.SR-ID 31373577

